

[Iver Poulsen.]

mandsforeningerne, De samvirkende danske Landboforeninger og en række andre landøkonomiske sammenslutninger, rørte jeg formentlig ved et ømt punkt, for det fik det ærede medlem hr. Hans Rasmussen til at rette en række meget hårde personlige angreb mod mig. Nu kender vi alle sammen det ærede medlems temperament, og jeg går ud fra, at dette temperament undertiden river det ærede medlem med i en sådan grad, at det ærede medlem bagefter måske nok tager under overvejelse, om han ikke gik for vidt. Men i hvert fald, når det ærede medlem angriber mig for usaglighed, fordi jeg har citeret nogle bilag fra udvalgsarbejdet, så vil jeg gerne spørge, om det personlige overfald, som det ærede medlem her præsterede på mig, har noget med saglighed at gøre. Jeg troede, det var politik, vi skulle drøfte her, og ikke personer. Hvem der tidligere har siddet på min plads, har jeg ingen idé om, det vil sige, da det ærede medlem begyndte at tale om „kedelig karl“, så var der noget, der dæmrede; men den slags overlader jeg meget gerne til det ærede medlem, og hvis det kun er angreb af den slags, vi bliver udsat for, vil jeg i hvert fald opfatte det som en understregning af, at vi er saglige og mere saglige, end det ærede medlem bryder sig om at erkende.

Det ærede medlem gjorde mig opmærksom på, at nationalbanken ikke er lovgivende. Det var ganske overflødigt, det har jeg heller aldrig antydnet. Men nationalbanken må alligevel have spillet en vis rolle i udvalgets overvejelser, ellers havde udvalget vel ikke spurgt nationalbanken, ellers havde udvalget vel ikke bedt nationalbanken om en udtalelse, som det hedder, om de foreslåede regler om fondsanbringelsen samt om den indflydelse på det økonomiske liv, fondens skabelse og eksistens kan tænkes at få. Man var interesseret i at høre nationalbankens udtalelse, og det står jo udtrykkeligt, at det første, nationalbankdirektøren beklager sig over, er, at man ikke har levnet ham tilstrækkelig tid til at

foretage en grundig undersøgelse, så der var mulighed for en mere dybtgående besvarelse. Det er udtryk for et hastværk, som vi i hvert fald ikke mener er forsvarligt.

Det ærede medlem udtalte, at det ærede medlem meget gerne så mig i udvalgene. Denne udtalelse skal det ærede medlem blive foreholdt ved en senere lejlighed, hvor det ærede medlem vil få lejlighed til at hjælpe os med at komme i udvalg. Det skal vi nok erindre.

Endelig spørger det ærede medlem, hvad det er, der er til skade for eksporten. Jeg synes ellers, at jeg udtrykte det så klart, at ethvert menneske måtte kunne forstå det, men hvis man synes, at jeg ikke har udtrykt mig klart, kan jeg oplyse, at jeg jo citerede udvalgets bilag fra husmandsforeningerne, fra landbrugsorganisationerne, hvor det klart siges, at den omkostningsstigning, som vil blive en følge af dette lovforslags gennemførelse, vil betyde en nedsat konkurrenceevne for vore eksporterhverv, og eftersom landbruget eksporterer $\frac{2}{3}$ af sin produktion, vil dette lovforslag komme til at skade eksporten gennem stigningen i omkostningsniveauet. Det er jo kun noget, det ærede medlem har sagt, fordi det ærede medlems temperament løb af med ham, for vi ved jo så udmærket godt, at det ærede medlem aldeles ikke er ukendt med, hvilke forhold der spiller ind i erhvervslivets konkurrenceevne. Den bemærkning kunne det ærede medlem altså godt have sparet sig.

Jeg skulle for resten lige sige, at det af regeringspartierne stillede forslag til motiveret dagsorden vil vi stemme imod.

K. B. Andersen: Det dagsordensforslag, som de ærede medlemmer hr. Henry Christensen og hr. Asger Jensen har stillet, står jo i et mærkeligt modsætningsforhold til det udvalgsarbejde, der har været om denne sag.

Af mange grunde må udvalgets møder foregå for lukkede døre, og det skal der heller ikke gøres noget brud på ved denne